

HEIMIR

VIII. árgangur

WINNIPEG, 1911.

2. blað.

Lífs og liðinn.

Hann þótti slunginn, sleipur, flækinn
og slyngur að hlaða' undir fyrirtökin.

Hann bar í mörgu af brœðrunum rösku —
þeir bölvuðu honum í sand og ösku.

Hann hélt á þeim eins og hefli og sög,
og hjó og grópaði þeirra lög.

Og eftir samlyndis kuldakastlann
þeir köstuðu út netinu. — Hann sá um að ann.

Svo dó hann. — Þá féllst til œðruefnar
og orðgjálpin klauf sig á nýju stefni:

Í lífinu var hann misindismaður,
í moldinni er hann dánumaður.

KR. STEFÁNSSON.